

Pentakilogram na 23. Tmou (Lukáš , Mart'a, Katka, David, Pája)

Sepsal Lukáš

Věnováno týmu, který našel Katčinu ztracenou bankovní kartu, zavolal nám a zanechal ji u orgů na stanovišti 1B.

Před sedmnáctou:

Sraz pražského tetrakilogramu a brněnského monokilogramu proběhl ve Vaňkovce, kde jsme měli v plánu dokoupit společné zásoby, "co uznáte za vhodné k překonání listopadové noci". Když jsem telefonicky zjišťoval, kde najdu pražské % týmu, tak že prý u stánku nakupují oříšky v čokoládě. Což jsem hned v telefonátu komentoval. "Je mi to jasné - u stánků na levné oříšky, postávajíte a plníte si bříšky..." Kdo by to byl čekal, že o pár hodin později se mi tenhle trapný pokus o vtip bude hodit. :-)

Zatímco trikilogram hlídal venku batohy a s nefalšovaným zájmem si prohlížel čerstvé nakoupené oříšky obalené cukrem a čokoládou, dikilogram se vydal na nákup. V obchodě jsme potkali několik pochybných existencí v outdoorových kalhotách, kteří měli obsah košíku podezřele podobný našemu. Inu, Brno...

Následoval podchod myší dírou na tram...šalinu č. 4. Cestou v myší díře mě zaujal heavymetalista, který hlasitě vyhrával na elektrickou kytaru. Už jsem v této legendární Brněnské lokalitě zažil nejrůznější představení: Jehovisty, cikánskou kapelu, indiánský folklórní soubor, pouliční rvačku a dokonce i petiční stánek Karla Janečka, ale takto hlasitou produkci jsem tam slyšel poprvé. Inu, Brno...

Ve čtyřce do Husovic už bylo pochybných existencí s batohy opravdu hodně, takže nebylo pochyb, že jedeme správně. Naštěstí jsem jako navigátor zvolil pro výstup už zastávku Vozovna Husovice. Naštěstí proto, že do vozu po našem vystoupení začal nastupovat muž pochybného zjevu, který se snažil nastoupit i s popelnici plnou čehosi, co mi připomínalo prázdné lahve. Což vyvolalo roztržku mezi ním a řidičkou, ze které jsme zaslechli útržky jako "nerozumím česky" či "zavolám policii". Inu, Brno...

Bohužel/naštěstí jsme už neměli čas zjišťovat, jak se situace vyvinula, neboť čas startu se blížil a naše časová rezerva už byla, jako obvykle, v čudu.

Start + 1A:

Jelikož předpověď počasí byla nepěkná, vzali jsme si s sebou velký rybářský deštník. I tentokrát zafungoval jako zdatný odpuzovač deště - oproti všem předpovědím přšelo jenom drobně na startu a pak po zbylých 17 hodin nám tradičně sloužil jako zbytečná zátěž navíc. :)

Starty Tmou jsou naše dlouhodobá bolest - než se zorientujeme v pravidlech nového systému a nahodíme se do provozní teploty, obvykle ztrácíme pozice. Obecně venkovní luštění vícero šifer najednou taky není naše silná disciplína. Nakonec 3 šifry ze 4 padly v jakžtakž přijatelných časech, ale na Bahnu 1A sme si vybrali svoji první opravdu slabší chvíli - ač bylo okamžitě jasné, co máme s fólií a papírem dělat, tak jsme se na manipulaci s úhloměrem museli vystřídat 3 lidi, než se konečně našel dostatečně precizní luštitel, který jsem dokázal ty písmena přečíst.

Byli jsme mírně neklidní z toho, že jsme na startu zůstali mezi posledními, ale utěšovali jsme se tím, že třeba máme dost bonusových minut a že to doženeme.

1B u Alberta u pomníku:

Cestou k pomníku jsme si netradičně zvedli morálku tím, že jsme předešli cizí tým, což se nám často nestává. O pár desítek metrů později nám morálku srazila reportérka České

televize. Už jsme se skoro těšili, že s námi chce udělat rozhovor a budeme slavní, ale místo toho se zeptala, jestli nevíme, kde všichni jsou, že tady už nikdo není... No nic, starty nám fakt nejdou... :-D

Stanoviště pro luštění 1B jsme si zkušeně vybrali v závětrí přímo pod stromem, abychom se po pár minutách poníženě stěhovali o 10 m vedle - pod otevřenou oblohou už nepršelo, ale pod stromem při poryvech větru ano. :-)

Zde už nám šlo luštění lépe, postupně jsme prolomili všechny 15 a 20min šifry, za zmínku stojí aha efekt po Pájově napůl rezignované prupovídce "u baru - Subaru". Vzhledem k blížícímu propuštění do další fáze už nemělo smysl se zabývat tokem staré Ponávky. V průběhu luštění jsme si odbyli i tradiční součást každé noční městské šifrovačky - rozhovory s domorodci, kteří byli hrozně zvědaví, proč je tu tolik lidí, kolik jich vlastně je, co je to za akci a jestli se na ní nedají poslat třeba jejich děti.

Při odchodu ze stanoviště začala Katka postrádat bankovní kartu, která nebyla nikde k nalezení...

2. Přesun:

Po krátké diskuzi jsme pro luštění zvolili volnou lavičku v méně frekventované části hlavního nádraží. Sice jsme nepůsobili jako nenápadní pasažéři, ale nikdo se nad námi naštěstí nepohoršoval. Dokonce ani ten civilista, co vedle nás asi 20 minut seděl, se vůbec nezeptal, co je to za akci a proč všichni koukáme do jednoho papíru. :-)

Po chvíli zírání do neuspořádaného zadání začaly padat první překlady slov a pak zase chvíli nic. Pak se staly zároveň 2 věci - Katce zatelefonoval cizí tým, že našel její kartu a já v náhodných slovech uviděl Stánky. Když mám na šifře "spásný nápad" zrovna já, tak to obvykle vede k situaci, že mi ostatní to zadání prakticky vyrvou z ruky a to řešení technicky vymlátí beze mě. Ale většinou si nestěžuju, aspoň mám čas si vítězoslavně odpočinout, sbalit se a začít scrabblit zjevující se písmenka do mapy. :) Tentokrát jsem tento prostoj vyřešil pro návrat na 1B, kde jsem měl domluvené rande s Orgy na vyzvednutí Katčiny karty. Ještě jednou šlechetným nálezcům i ochotným orgům děkujeme.

Zatímco 4 spoluhráči s 3 platebními kartami mezitím otextovali plánky, já jsem jakožto referent pro orientaci v Brně rozhodl, že do Modřic pojedeme tramlinou. Sice jela déle, ale zato jsme o to déle mohli v teple a světle (až na ten moment, kdy na Poříčí světlo na půlminuty vypadlo) luštit Pomůcku. Docela mě překvapilo, že jsme byli jediný tým uvnitř... To jsme tak pozadu anebo všichni jedou radši vlakem? Cestou jsme vcelku hned opřehali řešení a Katka s Davidem pak rychle stáhli i vzorovou mandalu pro ukázání organizátorům.

3. Množiny v Modřicích:

Zatímco celé luštění Přesunu i přesun samotný byly poměrně osamělé, při příchodu na trojku jsme už našli tradiční bludičkovisko.

Na této šifře jsme si prožili nejtrapnější antiluštění z celé letošní Tmou. Hodinu a půl se snažit vymlátit různé variace na sedmisegment a římské číslice, pak si dát přesun proti trdnomyslnosti a pak teprve zjistit, že se šifra Pomůcka jmenuje pomůcka... No nic, facepalm achieved, poté prolomeno během 20 minut.

Aspoň je třeba ocenit, že byly doby kdy nám takové sezení na vedení zvládlo ukončit hru. Letos nás to stálo jenom 1,5 hodiny a hluboký propad v pořadí.

4. Brno v Modřicích:

Po úvodním pokusu o mapování na brněnské ulice nám vyšlo SOCHA a pak změt písmen, jako když kočka přejde po klávesnici. David tedy začal zírat do mapy, kde by se

mohla nacházet nějaká socha a při té příležitosti se nám svěřil se spásným nápadem, že jsme na Náměstí Svobody a kolem spousta ulic jako v centru Brna. S drobným scrabblením a posunováním obdélníčků s písmeny po šifře podle potřeby už nedalo tolik práce vyluštit další cestu.

Zde bych si dovilil malou odbočku do Pentakilogramí historie: Na Tmou 2018 jsme už asi hodinu seděli v parku na Kraví hoře a pořád ne a ne řešení vymlátit. V tu chvíli kolem nás prošel jiný tým a z jeho konverzace jsme zaslechli izolovanou větu: “Na tejto šifre všetkých predbehneme.” Zatímco tehdy to v nás vyvolalo sarkastický smích, postupně jsme tuto větu přijali za svou a často ji používáme při příchodech na větší bludičkoviště. Z tohoto stanoviště jsme tedy odcházeli s pocitem, že jsme alespoň významný podíl “všetkých” opravdu předběhli. :-)

5. Grafygraf u rybníka:

Pro nás nejplynulejší šifra hry. ...grafů jsme si všimli rychle, osy xy jsou pro přírodovědce denním chlebem, skoro jsem ani nestihl z batohu vytáhnout noční chleba pro zbytek hladového týmu, který mě k luštění prakticky nepustil a zjevně dobře udělal. :-) Tady jsme si taky nejspíš v pořadí polepšili.

6. Dráha u Olympie

Referent pro pohyb po Brně (já) rozhodl, že si cestu na další stanoviště zkrátíme rozjezdem, který zrovna náhodou měl jet za 2 minuty ze zastávky, co jsme právě míjeli. On teda reálně jel až se zpožděním 7 minut, ale i tak nám to v součtu pár minut ušetřilo.

U Olympie jsme narazili na letošní uměleckou šifru. Moc krásné obrázky, dějepisně-obrázkové šifry v nás vždy vyvolávají chuť luštit. Jaký bude správný princip jsme odhadli kolem 6. stanoviště. Zbývalo navštívit všechna světýlka, zapsat se do vrcholové knihy (chválíme Orgy za letošní převýšení na vrcholovce ;-), seřadit trojice a pak řešení doslova a dopísmene dopřekládat.

7. Myš-mys:

Na první pohled nám bylo jasné, že bude myš vyžírat teleportační sýry a cestou číst tajenku a následně druhá myš proběhne bludištěm a taky bude číst tajenku. Katka přišla na to, že v posledním čtverečku bude nově myš a tedy že teleport povede na mys. Ale co s tím, když “tady v okolí přece žádný mys není”? Po nějaké době Marťa hlásí, že na mapě vidí rybník, kde je něco jako mys. Z této interpretace šifry nemáme 100% pocit “jo, to je ono”, protože šifry Myš&Sýr obvykle jsou pro náš tým obtížné nebo aspoň pracné, nicméně jdeme. Když jsme posléze přišli k rybníku a na jeho protějším břehu spatřili nejromantičtější bludičkoviště celé letošní Tmou, bylo jasné, že jsme tu správně. Autorka řešení Katka z toho velkou radost neměla, protože až do tohoto momentu své řešení pokládala za hloupost a všeobecně špatnou MYŠlenku. :-)

8. Mandala-křížovka u mysu:

Poté, co jsme plusmínus ideálně prosvištěli poslední 4 stanoviště, jsme čekali, že by mohla přijít nějaká komplikace. Že opět využijeme pomůcku a že počty odrážek odpovídají počtu ploch jsme vydedukovali rychle. Tajenkové překlady krátkých slovíček taktéž problém nebyly. Větší problém byl, jak vlastně slovíčka mapovat. Proč jsou některá dlouhá a jiná krátká? Proč je v centrální množině přesně tolik různých písmen, jako je v ní ploch? Náhoda? Hodně nás zmátly i podivně zdeformované tvary ploch, které se snažily vyvolat dojem písmen TMOU. Jakože protažení od středu a deformace ke středu nás má navést na malou

a velkou hodinovou ručičku, protože okrajových ploch je 12 a vnitřních bližších taky 12? (zdravíme Trojboj :-D).

Taktéž se přidala naše tradiční úsvitová krize, kterou statisticky vzato snášíme hůř než jiné týmy. (Pokud to čte nějaký org nějaké šifrovačky - nešlo by udělat šifrovačku, která začíná v sobotu kolem poledne a končí v neděli východem slunce? :-))

Po rozednění následnoval přesun proti trdnomyslnosti do Chrlic na dětské hřiště, kde se nás pokusila adoptovat místní šedivá kočka. Chovala se jako správná kočka - občas se k nám lísala, občas si brousila dráčky o karimatku, sežrala nám ze země drobký brambůrků, sápala se po mase a pákrát se prošla přes šifru.

Poté, co se začali na dětské hřiště trousit tatínci s dětmi konečně zazněl ten správný výkřik "Hele, A+KÁT = AKÁT, TO SE SKLÁDÁ PŘES SEBE!" Tentokrát jsem si jako autor spásného nápadu šifru nenechal vyrvat z ruky a jakožto člen týmu s nejprasáčtějším písmem jsem neohroženě vypisoval čtyřslabičná slova do maličkých 2cm² ploch uprostřed pomůcky. David posléze přispěchal s mřížkou. Bohužel následující mezitajenka v nás vyvolala traumatizující vzpomínky na Matrixovskou mezitajenku "výborně, milí hráči, hola". Po pár dalších minutách jsem si naštěstí připsal už druhý spásný nápad - morseovku... aby mě zase k tomu papíru spoluhráči už nepustili. :-D

Přenechali jsme kočku vedlejšímu týmu a vydali se dál.

9. Brailboračka:

Cestou k bramboračce jsme už tušili, že tuto šifru asi nestihneme do 12 vyluštit, pokud nebude nějak zvlášť jednoduchá (zdravíme námi nenavštívenou Harpunu ;-P). NATO kódy jsme ještě prolomili a k mezitajence se dostali, ale následných 20 minut na odzkoušení pár nápadů bylo holt málo. Chvilku před koncem po cestě se spoustou sedících týmů projel traktor s připojeným pluhem a jistě se divil, kolik skupinek vyoraných myší (nebo mysů?) podél cesty spatřil.

Po dvanácté:

Co se dá dělat, ani letos jsme neprošli. :-) Po prohlédnutí šifer jsme se shodli, že za ideálních podmínek by náš strop byl někde kolem přívozu přes Svratku, ale to bychom si

museli odpustit veletrapný fail na množinách a a-kát by musel u rybníka vyrůst o 3 hodiny dříve. A té tradiční bolesti ve zbytečně pomalém luštění startovních multišifer už je taky pomalu načase se zbavit. No nic, tak příští rok už třeba i nějakou tu “plnotučnou šifru náct+” prolomíme.